

ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΔΙΑΔΥΜΟ

ΒΙΒΛΙΟ 4

ΓΕΛΑΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΟΠΟΙΟΣ ΓΕΛΑΕΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ

**ΤΖΟΡΙ
ΤΖΟΝ**

Εικονογράφηση:
ΚΕΒΙΝ ΚΟΡΝΕΛ

**ΜΑΚ
ΜΠΑΡΝΕΤ**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE TERRIBLE TWO'S LAST LAUGH

Από τις Εκδόσεις Amulet Books, Νέα Υόρκη 2018

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το τρομερό δίδυμο 4 – Γελάει καλύτερα
όποιος γελάει τελευταίος**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Jory John & Mac Barnett

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ευγενία Κολυδά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ – ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Chad W. Beckerman

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΡΑΣ ΤΙΤΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Jory John & Mac Barnett, 2018

© Εικονογράφησης: Kevin Cornell, 2018

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2019

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2019

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2798-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2799-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

**ΤΖΟΡΙ
ΤΖΟΝ**

**ΜΑΚ
ΜΠΑΡΝΕΤ**

**ΤΟ
ΤΡΟΜΕΡΟ
ΔΙΑΔΥΜΟ**

ΒΙΒΛΙΟ 4

**ΓΕΛΑΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΟΠΟΙΟΣ ΓΕΛΑΕΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ**

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΟΛΥΔΑ**

Ο ΜΑΚ ΜΠΑΡΝΕΤ είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων για παιδιά που έχουν βρεθεί στη λίστα των ευπώλητων της εφημερίδας *New York Times*, μεταξύ των οποίων το *Extra Yarn*, σε εικονογράφηση του Τζον Κλάσεν, που τιμήθηκε με τα Βραβεία Caldecott Honor (2013) και Boston Globe – Horn Book (2012), στην κατηγορία «Εικονογραφημένο Παιδικό Βιβλίο», *Sam & Dave Dig a Hole*, που επίσης το εικονογράφησε ο Τζον Κλάσεν και κέρδισε το Βραβείο Caldecott Honor (2015), καθώς και το *Battle Bunny*, ένα εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο που έγραψε με τον συγγραφέα Τζον Σέσκα και το εικονογράφησε ο Μάθιου Μάιερς. Γράφει, επίσης, τη σειρά μυστηρίου *Brixton Brothers*.

Ο ΤΖΟΡΙ ΤΖΟΝ είναι συγγραφέας βιβλίων για ενήλικους και παιδιά, που έχουν βρεθεί στη λίστα των ευπώλητων των *New York Times*. Έχει τιμηθεί δυο φορές με το Βραβείο E.B. White Read-Aloud Honor. Είναι επίσης συνδημιουργός αρκετών κωμικών βιβλίων, όπως το παγκόσμιο μπεστ σέλερ *All my friends are dead*. Επί έξι χρόνια ο Τζόρι ήταν υπεύθυνος προγραμμάτων στο 826 Valencia, ένα μη κερδοσκοπικό εκπαιδευτικό κέντρο στο Σαν Φρανσίσκο. Ζει στο Όρεγκον.

Ο ΚΕΒΙΝ ΚΟΡΝΕΛ είναι εικονογράφος πολλών παιδικών βιβλίων, συμπεριλαμβανομένων των *Count the Monkeys* και *Mustache!*, που το έχει γράψει ο Μακ Μπαρνέτ.

Για τον Κεβ

Κεφάλαιο

1

ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ: Καλωσορίσατε στην Κοιλάδα των Χασμουρητών!

Ή, σε περίπτωση που δεν έχετε ξαναδιαβάσει κάποιο βιβλίο αυτής της σειράς, για πρώτη φορά: Καλωσορίσατε στην Κοιλάδα των Χασμουρητών!

Η Κοιλάδα των Χασμουρητών είναι γεμάτη λόφους και αγελάδες. Οι λόφοι είναι πράσινοι. Οι αγελάδες είναι διάφορων χρωμάτων. Κατά κύριο λόγο είναι μαύρες και άσπρες, αλλά υπάρχουν και κάμποσες καφετιές. Ο Μπομπ Μπάρκιν, ένας επιφανής αγρότης της περιοχής, ισχυρίζεται ότι έχει μια γαλάζια αγελάδα, αλλά κάποιοι άλλοι λένε ότι στην πραγματικότητα η αγελάδα είναι απλώς γκριζουλιά. Ιδού μια εικόνα της εν λόγω αγελάδας:

Καταλαβαίνουμε ότι αυτή η ζωγραφιά, που είναι φτιαγμένη μόνο με μαύρο μελάνι, δε θα σας βοηθήσει να καταλήξετε μόνοι σας στο αν η αγελάδα του Μπομπ είναι γαλάζια. Δυστυχώς, δεν έχουμε την οικονομική δυνατότητα να τυπώσουμε έγχρωμα αυτά τα βιβλία. Παρ' όλα αυτά, ελπίζουμε να σας αρέσει η εικονογράφηση. Πρόκειται για μια πολύ εμφανίσιμη αγελάδα!

Η Κοιλάδα των Χασμουρητών λίγο ακόμα και θα γινόταν γνωστή ως «Το Πάλλευκο Μαργαριτάρι του Γαλακτοπαραγωγικού Διαδήματος της Αμερικής», ένα μόντο που απορρίφθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο της Κοιλάδας των Χασμουρητών, διότι μόνο ένα μέλος γνώριζε τι σημαίνει «διάδημα». (Είναι το στέμμα.) Η πόλη φιλοξενεί περισσότερες αγελάδες παρά ανθρώπους – πράγμα που θα ξέρατε αν ζούσατε εδώ, που μάλλον δε μένετε, διότι δε μένουν πολλοί άνθρωποι – και οι αγελάδες δε διαβάζουν βιβλία. Πολλά δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν στον πλανήτη Γη, και μόνο 9.980 από αυτούς ζουν στην Κοιλάδα των Χασμουρητών.

Επομένως:

Τι πιθανότητες θα είχε αυτή η μικρή πόλη να φιλοξενεί όχι έναν, αλλά δύο παγκόσμιας κλάσης φαρσέρ;

Και ποιες είναι οι πιθανότητες δύο από τα 7,5 δισεκατομμύρια των ανθρώπων της Γης να συναντηθούν στην Κοιλάδα των Χασμουρητών και να ανακαλύψουν ότι είναι αδελφές ψυχές, αυτοκόλλητοι, αληθινοί φίλοι, κολλητάρια;

Τι πιθανότητα υπάρχει αυτό το κοιμήσιμο χωριουδάκι να χρησιμεύσει, ακόμα και για λίγο, ως πίστα για ένα από τα μεγαλύτερα ντουέτα πλακατζήδων, ένα ζευγάρι διαβόητων φαρσέρ γνωστών ως το Τρομερό Δίδυμο;

Δε γνωρίζουμε τις απαντήσεις σε αυτές τις ερωτήσεις. Δεν υπήρξαμε ποτέ καλοί στα μαθηματικά. Αλλά οι πιθανότητες είναι μικρές. Ελάχιστες! Φαντάζει εντελώς απίθανο!

Και όμως.

Η Κοιλάδα των Χασμουρητών είναι η πόλη στην οποία ζουν ο Μάιλς Μέρφι και ο Νάιλς Σπαρκς. Ορίστε, να τοι:

Μισό λεπτό. Συγγνώμη. Αυτό φαίνεται λάθος. Σ' αυτή την εικόνα μπορείτε να δείτε μόνο τον Νάιλς. Κι αυτό διότι είναι στη μέση κάποιας φάρσας.

Να μια εικόνα τους πέντε λεπτά πριν:

Πολύ καλύτερα. Πάμε, λοιπόν.

ΗΤΑΝ ΚΥΡΙΑΚΗ. Ήταν φθινόπωρο. Ο Μάιλς και ο Νάιλς φορούσαν κάτι πολύ μεγάλα παλτά και κάθονταν δίπλα δίπλα, κοντά στο πίσω μέρος του λεωφορείου νούμερο τρία. Το τρία περνούσε από το σπίτι του Νάιλς στην οδό Βουτυρόκρεμας και έφτανε μέχρι ένα βοσκοτόπι που ανήκε στον Μπομπ Μπάρκιν, όπου και κατευθύνονταν. Κανονικά, θα πήγαιναν με τα ποδήλατά τους, σήμερα όμως μετέφεραν ένα κάρο πράγματα.

Κάτω από τα παλτά τους, ο Μάιλς και ο Νάιλς είχαν δέσει συνολικά πάνω στο σώμα τους:

- Τρία κουτιά μπογιά μαρκαρίσματος για ζώα, σκούρο μοβ χρώμα·
- τρία κουτιά μπογιά μαρκαρίσματος για ζώα, πράσινο φωσφοριζέ χρώμα·
- ένα χαρτονένιο στένσιλ με βουλάτο σχέδιο, φτιαγμένο από το χαρτόκουτο ενός ψυγείου·
- μια πολύ μεγάλη μετροταινία·
- ένα κλαδευτήρι·
- εργαλεία χειρός τυλιγμένα σε μια δερμάτινη θήκη μεταφοράς·
- μια χειροκίνητη, αποσυναρμολογημένη μηχανή γκαζόν Brünte 3030.

«Είσαι σίγουρος ότι αυτή η μπογιά θα μείνει στο τρίχωμά της;» ρώτησε ο Μάιλς.

«Ναι», αποκρίθηκε ο Νάιλς. «Είναι μπογιά μαρκαρίσματος για ζώα. Αυτός είναι ο σκοπός της».

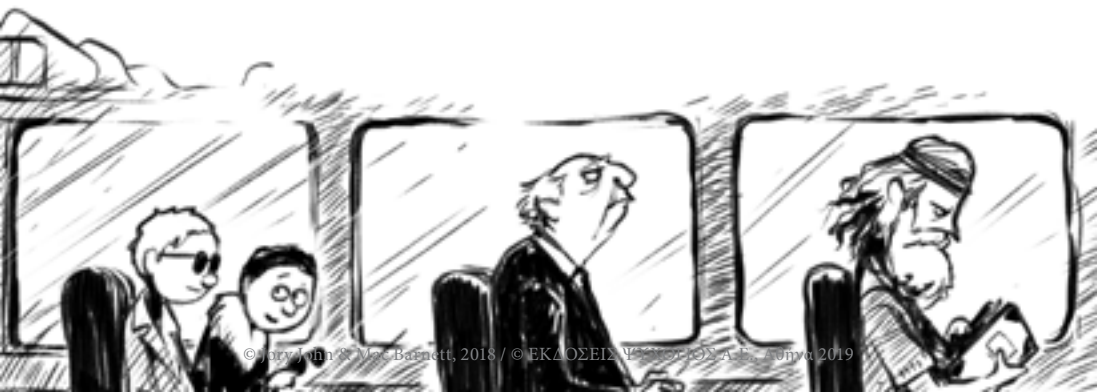
«Ω», έκανε ο Μάιλς. «Οκέι».

Ο Μάιλς δεν ήξερε πολλά για μπογιές μαρκαρίσματος ζώων ή για ζωντανά, μια που δεν είχε μεγαλώσει δίπλα σε γελάδια. Είχε μεγαλώσει κάτι χιλιόμετρα μακριά, στο διαμέρισμα ενός ροζ κτιρίου που βρισκόταν δίπλα στον ωκεανό. Ο Μάιλς και η μαμά του μετακόμισαν στην Κοιλάδα των Χασμουρητών πριν από δυο χρόνια. Και μολονότι είχαν περάσει μόλις δυο χρόνια, ο Μάιλς ένιωθε λες και όλα όσα είχαν συμβεί παλιά, σε εκείνη την πόλη δίπλα στη θάλασσα, είχαν συμβεί σε κάποιον άλλο. Ένιωθε λες και η πραγματική ζωή του ήταν όλα όσα είχαν συμβεί έκτοτε. Για τον Μάιλς ήταν λες και η ιστορία του ξεκίνησε όταν συνάντησε τον Νάιλς Σπαρκς, κάτι που νιώθεις, συνήθως, όταν γνωρίζεις τον καλύτερό σου φίλο.

«Νόμιζα ότι θα φορούσαμε γυαλιά ηλίου», είπε ο Νάιλς, που φορούσε γυαλιά ηλίου.

«Α, ναι», είπε ο Μάιλς. Έβγαλε τα γυαλιά ηλίου από το παλτό του και τα φόρεσε.

«Γιατί φοράμε γυαλιά ηλίου;» ρώτησε.

Ο Νάιλς ανασήκωσε τους ώμους του. «Μεγάλα παλτά. Γυαλιά ηλίου. Μου φάνηκε άπαιχτο λουκ».

Ο Μάιλς θαύμασε τον αντικατοπτρισμό τους στο τζάμι.

«Ναι», συμφώνησε. «Σίγουρα είναι».

Το λεωφορείο σταμάτησε σε μια γωνία. Οι πόρτες άνοιξαν μουγκρίζοντας και επιβιβάστηκε μια γυναίκα με κασκέτο και μπλε στολή.

«Εισιτήρια», είπε σε έναν γεράκο στην μπροστινή σειρά.

Ο γεράκος έβγαλε ένα εισιτήριο λεωφορείου. Αυτή το τρύπησε αμέσως –κλικ, κλικ!– και του το επέστρεψε.

«Ευχαριστώ», είπε καλοσυνάτα ο γεράκος.

Η εισπράκτορας συνέχισε χωρίς να πει «παρακαλώ».

«Εισιτήρια».

Ένα μικρό κορίτσι στην επόμενη σειρά τής έδωσε δυο εισιτήρια, ένα για εκείνο και ένα για τη μητέρα του.

«Η μαμά μου είπε ότι μπορούσα να κρατάω τα εισιτήριά μας!» είπε το κοριτσάκι.

«Δεν ήθελε να τα πληρώσει, όμως!» συμπλήρωσε η μητέρα.

Το κοριτσάκι γέλασε.

Η μητέρα γέλασε.

Η εισπράκτορας δε γέλασε.

Ούτε καν χαμογέλασε.

Απλώς τρύπησε τα εισιτήρια –κλικ, κλικ!– και τα επέστρεψε.

«Αυτή η κυρία είναι κακιά», ψιθύρισε το κοριτσάκι.

«Μπορεί απλώς να μην είναι η μέρα της σήμερα», είπε η μητέρα της.

Η μητέρα του κοριτσιού είχε δίκιο· δεν ήταν η μέρα της. Εκείνο το πρωί, ένας κτηνίατρος της είχε πει ότι ο γάτος της, ο Τζόσεφ, ήταν «αφρατούλης». Μετά, έπειτα από πέντε λεπτά, ο σύζυγός της, το όνομα του οποίου ήταν επίσης Τζόσεφ, της έστειλε μήνυμα ότι είχε τελειώσει η πάπρικα από το μπακάλικο, πράγμα απαράδεκτο, διότι τα βράδια της Κυριακής εκείνη έφτιαχνε πάντα γκούλας. Όλη την εβδομάδα ανυπομονούσε για το γκούλας. Ήταν το δεύτερο πιο αγαπημένο της πράγμα σε όλο τον κόσμο. Άρα, ναι, σήμερα δεν ήταν η μέρα της.

Για να πούμε και του στραβού το δίκιο, όμως, και το κοριτσάκι είχε δίκιο. Η εισπράκτορας ήταν κακιά. Ακόμα και τις καλές μέρες έτσι ήταν: βλοσυρή, εχθρική, τρυπούσε διεκπεραιωτικά τα εισιτήρια. Το πιο αγαπημένο της πράγμα στον κόσμο, περισσότερο και από το γκούλας, ήταν να πετάει ανθρώπους από το λεωφορείο.

Όχι στην κυριολεξία, φυσικά.

Να τους κατεβάζει.

Τα βράδια, όμως, μερικές φορές η εισπράκτορας χαμογελούσε μέσα στον ύπνο της· ονειρευόταν ότι εκσφενδόνιζε επιβάτες στον αέρα – ηλικιωμένοι, μικρά κορίτσια και μαμάδες έκαναν τούμπες πάνω από τις λωρίδες κυκλοφορίας και κουτροβαλούσαν στο ψηλό γρασίδι που φύτρωνε στην άκρη του δρόμου.

Οπότε, ναι, ήταν κακιά.

«Εισιτήρια», είπε η εισπράκτορας σ' έναν άντρα που της έδινε ήδη το εισιτήριό του.

Στο πίσω μέρος του λεωφορείου, ο Νάιλς έχωσε το χέρι του στο τσεπάκι του παλτού του.

Το σώμα του τσιτώθηκε.

«Τι τρέχει;» ρώτησε ο Μάιλς.

Ο Νάιλς ψαχούλεψε μέσα στην τσέπη.

Μετά ψαχούλεψε μέσα σε όλες τις άλλες τσέπες του παλτού.

Μετά σηκώθηκε και έλεγξε τις τσέπες του παντελονιού του.

«Νάιλς, τι τρέχει;» ρώτησε ο Μάιλς.

Ο Νάιλς κούνησε το κεφάλι του και έλεγξε ξανά όλες τις τσέπες του.

«Νάιλς», είπε ο Μάιλς.

«Μάιλς», είπε ο Νάιλς. Έβγαλε ένα κομμάτι χαρτί από το τσεπάκι του. «Έχουμε μόνο ένα εισιτήριο».

ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

του Μάιλς και του Νάιλς στην Ακαδημία Γραμμάτων και Επιστημών της Κοιλιάδας των Χασμουρητών, και το Τρομερό Δίδυμο βάζει έναν και μοναδικό στόχο: να κάνει μια επική φάρσα. Κάτι μεγάλο, κάτι ευφυές, κάτι που θα μείνει ως αιώνια κληρονομιά στο σχολείο τους: το οποίο βεβαίως θα είναι ευκολάκι για τους δυο ειδικούς, πόσο μάλλον τώρα που ο διευθυντής τους έχει καταλήξει από αντίπαλός τους μέγας προστάτης τους.

Όμως, ό,τι σχέδιο κι αν έχουν στο μυαλό τους κα-

Μια διπλή δόση διασκέδασης και αταξίας!

Τζεφ Κίνι,
συγγραφέας της σειράς
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ

ταρρέει σαν χάρτινος πύργος όταν ανακαλύπτουν ότι ο νέος σχολικός επιθεωρητής είναι ο Μπέρτραντ Μπάρκιν, ο πατέρας του διευθυντή και ορκισμένος εχθρός τους. Από τη θέση του σχολικού επιθεωρητή, ο Μπέρτραντ Μπάρκιν βάζει σε προτεραιότητα τις υποχρεώσεις του: πρώτα πρώτα να εκδικηθεί το Τρομερό Δίδυμο.

Το φινάλε στις περιπέτειες του Μάιλς και του Νάιλς θα είναι ξεκαρδιστικό και θα αποδείξει ότι τελικά... γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος!

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 14955

